

JAK VZNIKL VESMÍR

CO POTŘEBUJETE:

Potřebujete chuť přečíst si pohádku o tom, jak vznikl vesmír.

POSTUP:

Děti, pojďme si přečíst pohádku o to, jak vznikl Vesmír. Pokuste se pohádku převyprávět (nebo přeznakovat) svými slovy mamince nebo tatínkovi. Pokud nejsi ještě moc zdatný ve čtení, popros rodiče, aby ti příběh přečetli.

CO PROCVIČUJETE:

Při čtení procvičujeme naši pozornost, soustředění a porozumění psanému textu. Dále si rozvíjíme naši slovní a znakovou zásobu.

NA CO SE ZAMĚŘIT:

Zaměříme se na porozumění celého příběhu.

ZDROJ NÁPADU:

web: https://msudivadla.skolkyslansko.cz/_dokumenty/22112018200112546/kasperek-vesmir.pdf

ZDROJ OBRÁZKU:

web: <https://www.national-geographic.cz/tema/vesmir.html>

ZDROJ TEXTU:

web: https://msudivadla.skolkyslansko.cz/_dokumenty/22112018200112546/kasperek-vesmir.pdf

PŘÍLOHA:

Kdysi dávno nebylo vůbec nic. Nebylo Slunce, Měsíc, hvězdy, ani naše Země. Nebylo vůbec nic. Všude byla tma a prázdnota. Prázdnota byla ve svém tmavém království moc spokojená: „To je ticho, klid, nikdo a nic mě neruší. Všude jsem jenom já, prázdnota.“ Tak tomu bylo dlouho, předlouho. Až jednou se přihodilo něco podivného.

Uprostřed PRÁZDNOTY se najednou, zničehonic, objevilo docela maličké semínko. Bylo tak maličké, že trvalo velmi dlouho, než si PRÁZDNOTA semínka všimla: „Kdo jsi, maličký, a co tady děláš?“ „Jsem semínko VESMÍRU,“ řeklo semínko. „Kde si se tady vzalo?“ zeptala se PRÁZDNOTA vesmírného semínka. „To je právě to, co nevím,“ odpovědělo semínko. „Asi to bude přesně tak, jak říkáš: objevilo jsem se najednou, zničehonic. Doufám, že ti má přítomnost nevadí.“ „Moje království je tak obrovské, že taková malá nicka, jako jsi ty, mně opravdu nevadí,“ zasmála se PRÁZDNOTA. „Můžu tedy ve tvém království zůstat?“ zeptalo se vesmírné semínko zdvořile. „Můžeš,“ odpověděla PRÁZDNOTA.

Čas plynul a nic se nedělo. I dál bylo všude pusto, tma a prázdno. A co dělalo semínko vesmíru? Spalo a spalo. Až jednoho dne se semínko probudilo: „Co se to se mnou děje? Jaká je to ve mně podivná síla?“ Semínko se pootevřelo a pak se stalo velké kouzlo. Ze semínka vypadla malá tečka. Malé zrníčko. A pak další a další a další... Teček bylo čím dál víc a víc. Tečky se zvětšovaly a rostly. Z teček se stávaly hvězdy, hvězdné soustavy. Na jednom místě se hvězdiček vytvořilo tolik, že to vypadalo, jako kdyby se rozlilo mléko, a tak vznikla MLÉČNÁ DRÁHA. Vzniklo i naše SLUNCE a jeho planety. Vznikla i naše ZEMĚ. Království PRÁZDNOTY docela zmizelo. Tam, kde dříve bylo pusto a tma, teď všude zářily hvězdy. A tak se stvořil VESMÍR – bez začátku a bez konce.